

Dones vives i amb drets en una terra lliure

«És a les nostres mans evitar que el malestar social sigui capitalitzat per l'extrema dreta fent del feminisme un antídoto»

La gestió neoliberal de la crisi de la Covid-19 ha reforçat les desigualtats de gènere i classe i, en conseqüència, el risc de les dones a patir violència masclista a les llars, al carrer, a la feina i en tots els àmbits de les nostres vides i la dificultat per fer-hi front i sobreviure. Des de l'independentisme compromet amb les classes populars reivindicuem una resposta catalana i feminista a la crisi que doni resposta a l'emergència social que estem vivint les dones i les classes populars del país.

L'aïllament social que patim a causa de les mesures per fer front a la pandèmia i l'empobriment generalitzat són dos fenòmens que ens haurien d'alertar de la necessitat de posar la prevenció de la violència masclista al centre de les polítiques per fer front a la crisi de la Covid-19. L'augment de casos i trucades d'emergència durant els mesos de confinament van constatar la necessitat de més atenció i suport a la violència masclista en l'àmbit familiar. De moment, sembla que no ha sigut una qüestió prioritària pels governs espanyol i català. És necessària la contractació de personal expert en els espais estratègics per la detecció i abordatge de les violències masclistes, més recursos i més formació específica a tot el personal sanitari, judicial, en l'àmbit de la seguretat i dels serveis socials i cap tolerància vers els casos de violència institucional.

Per altra banda, la prevenció de les violències masclistes també passa per una millora de les condicions laborals de les dones, ja que la manca de recursos econòmics també ens desprotegeix per fer front a aquestes situacions. Per una banda, som conscients que teletreball és necessari per a la gestió de la pandèmia, però cal tenir en compte el seu impacte de gènere diferenciat. Mentre nosaltres continuem sent les principals responsables del treball domèstic i de cura, el teletreball implica una doble càrrega de treball a la llar. A més, dificulta especialment la nostra promoció laboral, la participació sindical i la detecció de casos de discriminació i assetjament. Així doncs, cal que la regulació i la implantació del teletreball se supervisi amb perspectiva de gènere i que, a la vegada, es treballi per avançar cap a la reducció general de la jornada laboral d'homes i dones per evitar que la nostra vida giri únicament entorn les necessitats del mercat laboral.

Tampoc oblidem que les dones som majoria en els treballs essencials, paradoxalment els més precaritzats (com la cura de persones grans o la neteja), i que els governs català i espanyol no han dut a terme millores de les condicions laborals en aquests sectors, a la vegada que estem patint situacions d'alt estrès derivades de la manca de recursos públics destinats a la sanitat i a l'educació.

Les dones estem fent front a les situacions familiars extraordinàries que patim per culpa la pandèmia. Som les que sentim en primera pell les conseqüències de la manca de planificació de la cura de les persones com a societat, sostenint les famílies i comunitats a partir del nostre treball gratuït i de la nostra salut. Cal una aposta valenta per un sistema universal de cures que trenqui amb la precarització de les treballadores d'aquest sector especialment feminitzat i que faciliti la corresponsabilitat del treball domèstic i de cura entre homes i dones.

La pobresa derivada de la crisi per la gestió neoliberal de la pandèmia afecta més a les dones i, en conseqüència, augmenta el seu risc a sobreviure i fer front en situacions de violència masclista. Aturar tots els desnonaments, garantir un sostre digne, una moratòria del pagament dels serveis bàsics i la implementació de la Renda Bàsica Universal són només algunes de les mesures urgents per fer front a les situacions d'alt risc.

Per altra banda, lluitar contra la violència masclista és també garantir els drets sexuals i reproductius de les dones. Llitem per un avortament lliure i gratuït a Andorra i arreu dels Països Catalans seguint l'exemple de les feministes poloneses, acabant amb l'excusa retrògrada de l'objecció de consciència que encara preval a zones del nostre territori com a Ponent i als Pirineus, i per la implementació d'un sistema educatiu realment laic que garanteixi la coeducació dels infants i joves i una educació sexoafectiva de qualitat que promogui el plaer i previngui de les violències sexuals i LGTB-fòbiques.

És a les nostres mans evitar que el malestar social sigui capitalitzat per l'extrema dreta fent del feminisme, l'alliberament sexual i de gènere i les mesures socials contra la crisi un antídote sense precedents. El creixement de la presència i els discursos de l'extrema dreta a les xarxes socials i als carrers és una amenaça per a totes les dones, però especialment per a les trans, lesbianes, bisexuals, amb diversitat funcional i migrades que es troben al punt de mira dels seus missatges i delictes d'odi. Des de les organitzacions d'esquerres i els mitjans de comunicació cal donar veu i reconeixement social a aquests col·lectius, garantir-los tots els drets i plantar cara al feixisme i a la seva violència.

Finalment, cal visibilitzar que les organitzacions polítiques no estan exemptes de patriarcat i situacions de violència masclista. La violència política és una realitat i també hi hem de fer front prevenint-la, detectant-la i actuant per garantir el benestar de totes les dones que ens organitzem políticament. A la vegada, les dones hem de ser presents de manera paritària en tots els comitès de decisió científics i polítics. Per una qüestió de justícia social i per aportar perspectiva de gènere a la gestió de la pandèmia.

La independència del poble català és imprescindible per dur a terme les mesures que proposem i garantir els drets i les vides de les dones. Les dones hem de poder decidir sobiranament sobre tot allò que ens afecta i els fets constaten que el dret a l'autodeterminació és primordial per poder dissenyar polítiques feministes valentes des de les nostres pròpies institucions sense impugnacions constitucionals ni limitacions de competències. En la reivindicació d'un feminisme implicat en l'alliberament nacional i social dels Països Catalans no permetrem que la repressió de l'Estat invisibilitzi a cap de les dones que hem lluitat, llitem i lluitarem per una terra lliure i que no deixi enrere a ningú.